

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

§. 1. Qualiter interdictum suspendi ad tempus, vel quoad aliquem
effectum possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

Quod si de penis ferendis ob violationem interdicti loquatur arbitrio iudicis spectata delicti qualitate, relinquatur. Cap. auctoritate de Privileg. in 6. Clerici interdictum locale violantes, beneficiis privandi sunt. Cap. postulatus. §. quales violantes, beneficiis privandi sunt. Sicuti tradit Panormitan. ibi num. 5. Couarrus. cap. alma. 2. part. §. 2. numero 2. Sayrus lib. 5. cap. 14. num. 7. Verum vt recte aduertit Suar. disp. 34. sect. 4. num. 27. Sayrus num. 8. hęc pena privationis beneficiorum, non debet executioni mandari, nisi ipsi violatores interdicti post monitionem sub excommunicatione, rebelles extiterint. Vt colligitur ex cap. clerici, iuncta Glossa ibi, verbo moniri, de clerico excommunicato. miniftr. Religiosi verò, & moniales ob huiusmodi delictum in actiora monasteria sunt detrahendi, ex dicto cap. postulatus, de cleric. excommunicato. miniftrante.

Tandem violentibus interdictum quoad sepulturam Ecclesiasticam, eo quod in loco interdicto aliquem sepeliant in casibus non permisis, vel interdictum in loco non interdicto Ecclesiasticę tradant sepulturę, excommunicatione maior imponitur in Clement. 1. de Sepulturis. Et est eadem excommunicatio quę lata est aduersus sepelientes excommunicato in loco sacro. Requiritur tamen (vt supradixi) interdictum denunciatum esse. Semel tamen sepulsi interdictus vel non interdictus in loco sacro exhumandus non est, nisi forte impendentem confiteri decessisse. Sicuti tradit Suar. disputat. 3. §. 1. numero 20. Sayrus lib. 5. cap. 8. numero 22. vbi plures refert.

Ex supradictis inferitur qualis communicatio cum interdictis prohibeatur. Solum enim prohibita est communicatio in sepultura, ne scilicet interdictos denunciatis Ecclesiasticę tradant sepulturę, vel non interdictos in loco interdicto sepeliant; à nulla alia communicatione in diuinis cum interdictis laici prohibentur. Clericis verò interdictis, ne coram interdictis diuina celebrent, nec coram non interdictis in loco interdicto. Quod si regimen Ecclesię habeant, debent tam interdictos à loco non interdicto, quàm non interdictos à loco interdicto expellere, cum diuina celebrantur. Argum. c. Non est vobis, de Sponsalibus.

PUNCTUM VII.

De relaxatione Interdicti.

§. I.

Qualiter Interdictum suspendi ad tempus, vel quoad aliquem effectum possit?

- 1 Potest interdictum suspendi ad tempus ab eo qui interdictum tulit.
- 2 Quoad aliquos effectus manente interdicto, suspendi interdictum posse restantur plures.
- 3 Probabilius est appositum.
- 4 Satisfit contrariis.

Suspendi interdictum ad tempus ab eo qui interdictum tulit non est dubium fieri posse; nam cum potestatem habeat irritandi, & tollendi absolutè interdictum, à fortiori potest illud pro aliquo tempore suspendere, nam illa suspensio est interdicti sublatio, & tacita illius impositio. Sicuti ex communi docet Henricus lib. 3. cap. 5. num. 4. Auila 5. p. disp. 6. dub. 1. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 4. cap. 5. n. 3. ver. 4. Galp. Hurtado de interdicto difficult. 16. n. 50. Coninch. disp. 17. dub. 6. n. 78. & alij.

Quoad aliquos verò effectus suspendi posse manente interdicto restantur plures Doctores in c. ad hoc de appellat. quos sequitur Couarrus in c. alma. 2. p. §. 2. num. 4. Nauarr. c. 27. n. 16 §. Syluest. interdictum 3. q. 8. Angel. eodem 8. num. 3. Suar. disp. 38. sect. 3. num. 5. Henricus lib. 13. cap. 5. n. 4. indicant. Coninch. & Layman. supra. & probabile reputat Auila 5. p. disp. 6. dub. 4. conclus. 1. 2. & 3. Probant ex cap. dilectis filiis de appellation. vbi Decanus quidam sententiam interdicti ferens, eius effectum ad tempus decreuerat suspendendum. Ergo non solum à Pontifice, sed ab eo qui sententiam interdicti tulit, potest interdictum suspendi quoad aliquos effectus, manente interdicto quoad alios.

Ceterum etsi supradicta sententia communis sit, probabilior est existimo quę affirmat neminem alium à Pontifice effectus interdicti, manente interdicto suspendere posse. Sicuti docuit Panormitan. in cap. ad hoc de appellationib. Auila dicto dub. 4. conclus. 4. Galp. Hurtado de interdicto difficult. 16. n. 50. Et ratio videtur manifesta, nam effectus interdicti sunt interdicti ex iuris dispositione annexi, imo in ipsorum privatione interdicti essentia à Pontifice consistit, at nemini alteri à Pontifice datum est Pontificiam dispositionem mutare. Ergo.

Et explicio vel interdictum est locale, vt personale. Si locale est interdictum, locus redditur incapax, vt in eo diuina sicut prius peragantur. Quod aded verum est, vt ferè omnes Doctores doceant perseuerante interdicto non posse iudicem ibi diuina celebrare, quia quę ipse ac alij interdicti lege ligatur, siquidem apposto interdicto ligatur lege à iure communi inducta. Ergo signum est effectus interdicti suspendere non posse.

Eadem ratione probatur de interdicto personali, à cuius effectibus eximi nullo potest, nisi ab interdicto extimatur, quia non ab alio, quàm à Pontifice effectus interdicti annectuntur. Fateor tamen posse iudicem partem interdicti suspendere, & priuare, interdictum diuinorum officiorum assistentia tantum, vel celebratione, vel sacramentorum receptione. Sed hęc priuatio non est interdictum censura, sed quædam pœnalis prohibitio ab interdicto distincta.

Neque his obstat Textus in cap. dilectis filiis de appellationib. quia ibi non approbatur à Pontifice posse suspendi sententiam interdicti à Decano latam, maxime quoad aliquem effectum, manente sententia quoad alios, sed solum dicitur ipsum allegasse voluisse suspendere effectum interdicti, quæ voluntate durante si verum est posse fieri, indicat Pontifex per appellationem suspendi, neque posse ulterius procedere, & ad pristinum statum sententiam reuocare. Omitto solutionem primam Glossę, quę asserit illud interdictum fuisse sub conditione, vel in diem prolatum, & cum appellatio interposita fuerit ante diem conditionis non potuit, neque debuit Decanus ferre, vel exequi interdicti sententiam.

§. II.

Qualiter interdictum cesset, absolutioeue indigeat?

- 1 Interdictum appositum pro limitato tempore, vel sub aliqua conditione, cessat finito tempore, vel conditione appositæ.
- 2 Ante finitum tempus, vel conditionem appositam absolutioeue indiget, & quis possit illam præstare.
- 3 Cessat interdictum absque absolutioeue destructo subiecto illius.
- 4 Interdictum absolutè latum in contumaciam, recedente contumacia absolutioes tollitur.
- 5 Interdictum locale nullus tollere potest, nisi iurisdictionem Episcopalem habeat in illum locum.
- 6 Idem est de interdicto generali personali.
- 7 Interdictum personale speciale non reformatur à quo relaxetur.
- 8 Si reformatum sit nullus alius præter ipsum cui est facta reservatio vel illius superiorem absoluere poterit.
- 9 Absolutio ad cautelam non habet locum in interdicto generali loci.
- 10 Interdictum nunquam relaxandum est, quin principalis delinquens satisfactionem offerat.
- 11 Nulla est forma præscripta in interdicti relaxatione.

Interdictum appositum pro limitato tempore, vel sub aliqua conditione eo tempore finito, vel conditione appositæ cessat absque alia absolutioeue, vt est communis sententia Glossa in cap. non est vobis, verbo donec. Et ibi Panormitan. n. 7. de Sponsalibus. Syluest. verbo interdictum 3. q. 9. Henricus lib. 13. cap. 47. num. 1. & cap. 50. num. 4. Vgoliu. tab. 5. c. 4. n. 3. & cap. 23. n. 3. Sayrus lib. 5. thesauri. c. 15. num. 2. Auila 5. p. disp. 6. dub. 1. Suarez disp. 38. sect. 1. num. 3. & leg. Coninch. disput. 17. dub. 6. conclus. 1. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 4. c. 5. num. 1. Bonac. de interdicto disp. 5. p. vlt. n. 1. & alij.

Vt autem ante finitum tempus, vel conditionis positionem tollatur, absolutioeue seu dispensatione indiget, quam præstare nequit alius præter illum qui interdictum tulit, seu eius superior, vt tradunt Doctores communiter in c. si curias. & c. si sententia de sentent. excommunicato lib. 6. Tolet. lib. 1. cap. 22. Sayrus d. c. 15. num. 3. Auila. Suar. Coninch. Layman. Bonac. locis allegatis. Idem est dicendum de interdicto lato in puram pœnam, etiam si absque vlla limitatione latum esset, quia est sententia iudicis, quam inferior mutare nequit. Vt aduertit Nauarr. c. 27. num. 162. Suar. disp. 38. sect. 2. num. 2. Galp. Hurtado difficult. 16. de interdict. num. 49. Ex facultate autem concessa in Conc. Trident. sess. 24. cap. 6. de reformat. optime poterit ab hoc personali interdicto Episcopus absoluere, si delictum eo cuius causam appositum est fuerit occultum, vt docet Henricus lib. 13. cap. 5. n. 2. Auila 5. p. de censuris, disp. 6. dub. 6. conclus. 1. in fine.

Deinde cessat interdictum absque absolutioeue destructo subiecto illius, vt si interdictum latum sit in aliquam Ecclesiam, illa verò omnino destruat, cessabit interdictum, quod non est verum, cum locus Ecclesię interdictus est, quia tunc manet solum, & purimentum Ecclesię cui interdictum inest. Vt docuit Suar. disp. 38. sect. 1. num. 23. Filiucius tract. 18. n. 118.

